

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 140 בס"ד ערש"ק פר' ויגש ט' טבת תשס"א

פנינים יקרים

ויגש אליו יהודה וגו'. כי יוסף צדיק יסוד עולם רומז לחי העולמים ויהודה רומז להממליך אותו בהודאה. ויגש אליו ויאמר כי אדני פירוש כי עיקר כל מחשבתי למען כבודך שתמלוך לברך ויהיה שמך אדני. לכן ידבר נא עבדך דבר באוני אדוני ואל יחר אפך בעבדך כי אם מתפללים על כבוד שמים אין שמן ואין פגע רע.

(עבודת ישראל)

ויאסור יוסף מרכבתו וגו' וירא אליו. המפרשים תמהו על וירא אליו... וי"ל עוד בפירוש הזה"ק דקושיתו על דרך הצדיק בין שהוא אתר ממירא וצריכא לאיתכסיא. פירוש מי שרוצה להיות עובד ה' באמת ולהיות צדיק חסיד נאמן. ראשית חכמה להסתיר את עצמו ולהיות בהצנע לכת מה דאפשר. והקב"ה מגלה צדקתו וברחובות תתן קולה והוא מפני תיקון העולם שילמדו מדרכיו ויהיו כולם קדושים. וזהו וירא אליו שהיה יוסף צדיק ונתקרב לאביו.

ויגש אליו יהודה... צריך להאמין באמונה שלימה כי כל כוחותיו וחיותו הוא הבוב"ה כי האדם הוא עולם קטן שהוא כלול מכל העולמות והבוב"ה מקשר ומייחד כל העולמות כמאמר ואנת הוא דקשיר לון ומייחד לון... וזה שלימד אותנו הבוב"ה איך לאהוב אותו יתברך ואמר למען חיך פירוש למען שהבובי"ש הוא חיך שכל חיך שכל כוחותיך וחיותך הוא הבוב"ה - וכשאתה מנענע איזה איבר מי הוא המנענע אותו? כי אם הבוב"ה.

(מאור עינים)

ויפל על צוארו. פרש"י אבל יעקב לא נפל על צוארי יוסף ולא נשקו. ואמרו רבותינו שהיה קורא את שמע. זו דרכם של צדיקים. כאשר יעקב רואה את יוסף ובלבו מתלקחת אהבה לבנו אהובו אשר לא ראהו מזה עשרות שנים הריהו מתגבר על עצמו ומכוון אהבתו זו כלפי השי"ת קורא קריאת שמע ומתעמק בואהבת את ה' אלוקיך...

(גור ארי למהר"ל ז"ל)

דרכו של יעקב היתה לצאת ולהתעלות מחוץ ומעל הטבע לכן מפני אהבת השם הסיח דעתו מן האהבה ליוסף. ואילו דרכו של יוסף היתה להיות דבוק בהשי"ת אפילו שהוא עוסק בענינים טבעיים וממילא היה יכול לקרא קריאת שמע אפילו בעת שהיה מנשק ליעקב.

ויחי יעקב בארץ מצרים. יעקב מרמו על מידת האמת - תתן אמת ליעקב. במידת האמת אפשר לכלות את כל העתים הקשות והמצרים (מלשון מיצר) הקשים ביותר...

והנה עיניכם רואות יעקב אחי בנימין כי פי המדבר אליכם. דהנה מורי ורבי הצדיק מו"ר רוב בער אמר שכמו שיש אור וחושך בעולם כך יש בשכל האדם אור וחושך עד כאן דבריו. אך כששומעים דברים יוצא מפי צדיק נזדכך השכל ויאירו. וזהו כי עיניכם הרואות ועיני אחי בנימין. שעניינם מאירות ונזדכך השכל שלכם מחמת כי פי המדבר אליכם שמדברו של הצדיק נזדכך השכל המושעין דבריו.

אני ארד עמך ואני אעלך גם עלה. יבואר כי האדם העובד ה' באמת יעלה תמיד על מחשבתו שעדיין אינו משיג גדולת הבורא. כביכול עדיין אינו מתחיל כלל ליודעו וכו' וזהו אנכי אעלך אפילו כשאתה במדרגה גדולה גם עלה. תמיד יעלה על מחשבתך גם עלה שצריך אתה תמיד לעלות למדרגות גדולות זה למעלה מזה כי עבודת השי"ת היא עד אין סוף.

ויגש אליו יהודה וגו' יש לומר מאחר דסתם הכתוב ולא נאמר אל מי נגש רק אליו סתמא. נוכל לומר דקאי על הקב"ה שהצדיק נקרא יהודה והוא נגש אליו יתב"ש בתפלה להתפלל על עצמו ויאמר כי אדוני וכו' ואל יחר אפך בעבדך רק תמיד תגדיל חסדך עמי ואל תדקדק אחר מעשי כי כמוך כפרעה. פירוש למה תדקדק עמי מאחר שבלתי אפשרי לכוון את מחשבותי לדרך אחר ולפעמים תחזק מחשבותי לעלות במחשבתי למעלות גדולות העליונים במדרגת צדיקים שהם כמוך. ולפעמים תחלש מחשבתי ולהבל דמה מעשה תעותעים כפרעה שהם האותיות עורף...

(נעם אלימלך)

שיחות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

140
2



האשק שחת הרא"ש ז' ניסן תשל"ה ע"ה

כל מה שאמרנו לעיל שצריך האדם עבודה עצמית בעוה"ז - צריכים לדעת כי האדם הוא בבחינת "מה" ואינו יכול לבוא לעבודה העצמית רק ע"י אחדות כמו שכתוב "טובים השנים מן האחד" (קהלת) ומה היא אחדות? אהבה שאינה תלויה בדבר! דהיינו שהפגם שרואה בחבירו מעורר אותו לראות חסרון עצמו. וכשהחבר פוגע בו הצער שמרגיש צריך לראות ולדעת שזהו צער השכינה ששכינתא בגלותא. מפני שלא חיים בבחינת "כגמול על אמו". ולכן בא הצער הזה לעוררו שיחיה עם בוראו ויכיר אפסיותו. וכשחי כך ואינו מאשים את חברו, ואדרבה אוהב את החבר שעל ידו התעורר בידיעה שכל חיותו הוא רק חיים בדרך הרחמים.

כשיהיה אחדות יבוא משיח צדקנו כמש"כ אין בן דוד בא אלא בהיסח הדעת. ומהו היסח הדעת? מסיח דעתו מחבירו העומד מולו ואינו רואה את החבר נאשם בצער שיש לו אלא חי בזה שרואה שהצער הוא מבורא העולם ואז יש אהבה אמיתית לחבר אהבה שאינה תלויה בדבר ואז באה הגאולה...

בזמן הגאולה העתידה יתבטל היצה"ר ויהיו צדיקים היושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו השכינה. זאת אומרת שיהיה אז מצב של אהבה בלא היראה כי לא יהיה בחירה ולא יהיה הנסיונות מתוך השפלות והאין. כי רק בעולם הזה עולם העשיה יש בחירה. אמנם אפשר להגיע לביטול גם דרך הבחירה והוא ע"י שהאדם רואה את הרע של עצמו וחי עם הסיבה. אז יבא עי"ז לחיות עם הסיבה כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי. וכאשר האדם עובד על עצמו בעוה"ז בבחינה הזאת יבא לבחינת בורא בגוף ע"י הבטול וממילא משיג בעוה"ב אהבה מה שהשיג דרך עבודתו בזה העולם. אבל אם לא עבד על עצמו בבחינת הבטול ואח"כ שיקבל בעוה"ב בחינת אהבה בלי בחירה יהיה זה בבחינת "נהמא דכיסופא" (לחם בחינם) ובושה זו גדולה היא מכל היסורים הגדולים ביותר שיש בעוה"ז. ועל ענין זה אמרו חז"ל שבכוה"ב יהיה אחד נכוה מחופתו של חברו משום שיהיה מוכרח לבא לצדיק אמת שיהנה אותו משלו וזהו בושה גדולה. לכן עלינו לדעת שהתכלית שלנו הוא לבוא לבחינת אהבה דרך עבודה עצמית בעוה"ז דרך השפלות והאין.



שיחות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א



שיחת הרא"ש נכתב ע"י הרל"פ. אלול תשכ"ז

שנמצאים בדרגה הנמוכה ביותר - כי הלא עבר את הנסיון הקשה ביותר - ואם ח"ו לא יחזיק מעמד אז ילמד דרך תשובה אשר גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך. נמצא שבין כה יהיה משפיע על עם ישראל ככלל ועל כל אחד ואחד מתוך עם ישראל כפרט. וזהו מה שאמרו חז"ל לא היה דוד ראוי לאותו חטא אלא להורות תשובה ליחיד (עיין ע"ז דף ד) דוד המלך הבין שכדי להיות רועה צריך את הצאן וכדי שיהיו לו הצאן צריך מסירות נפש עבורם ומסירות נפש היינו להיות מוכן להתלכלך עבורם.

בהזדמנות אחרת הסביר הרא"ש שהחטא של דוד המלך היה דוקא מתוך הבטחון שצרפה כליותי ולבי. זאת אומרת שדוד המלך הגיע באמת לצרפה כליותי ולבי - הרגתי את יצרי וממילא היה בטוח שאם הרגתי את יצרי אין מקום לכשלונו נוסף. בטחון זה הפיל את דוד עם פרשת בת שבע. נמצא שיש לפחד מהכשלונו אף לאחר שכבר הרג את יצרו ואדרבה יש לפחד שמא מזרקה בו תחושת בטחון מתוך עצם העובדא שהרג את יצרו. (ועיין פרי הארץ פרשת וישלח).

דוד המלך ע"ה היה בדרגה גבוהה מאד. כאשר אמר בחנני אלקים ונסני - צרפה כליותי ולבי, היה זה אמת גמור, כמו שהמפרשים מסבירים צרפה כליותי ולבי - הרגתי את יצרי, ובכל זאת קרה מה שקרה עם בת שבע, מה קרה? הסביר הרא"ש: דוד המלך ע"ה עבד על עצמו עבודה קשה מאד היה שפל מאד בעיני אחיו, היה עם תכונות קשות מאד כמו שכתוב ובחטא יחמתני אמי, היה נרדף מפני שאול המלך הער האט געהאט א שווערין לעבין (היה לו חיים קשים). דוד לא התיאש ידע לעבוד על עצמו ולגלות כל מיני נקודות טובות בחיים. ידע לגלות את ה' בהשגחתו הפרטית בכל המצבים. כך עלה והתעלה להיות ראוי למלכות "אהויס געהרווטער איד" (הגדרה לעובד ה'). למרות היותו בדרגה גבוהה מאד אמר לו הקב"ה שאין לו מזה כלום מפני שיש כאן רועה ואין כאן צאן ורועה בלי צאן לא שוה כלום. מיד אמר דוד המלך בחנני אלקים ונסני - צרפה כליותי ולבי. דוד המלך הכניס עצמו לנסיון הקשה ביותר ממש והיה מוכן לכל התוצאות. אמר: ממ"נ אם יעבור את הנסיון ולא יפול יעלה בזה את כל הדור כולו אלו



בכל מעשה שאדם עושה בעולם העשי-ה הוא צריך לדעת שכל העולם תלוי בזה. הוא יכול להזיק לכולם והוא יכול להטיב עם העולם.

כשיש גזירה רעה ח"ו על עם ישראל ובשמים יושבים ודנים את העולם, ומידת הדין שולטת אז, אין בידי הקב"ה לשנות מאומה. משום שבית דין של מעלה שואל את הקב"ה האם אנו לא דנים כפי שאתה פסקת אם אתה רוצה תשנה אבל אנו דנים כפי שאתה פוסק ומהצער הזה הקב"ה נכנס לעולמות נעלמים ונסתרים, ובוכה כנאמר "במסתרים תבכה נפשי" ואפילו תפילה על קברי צדיקים גם לא יכול לעזור כי אין בידיהם לשנות מאומה.

רק בידי האנשים שנמצאים בעולם העשי-ה שבו יש את מידת הרחמים, במעשים הטובים שלהם שייך לשנות, ולבטל את הגזירה. כי ברגע שאדם עושה מעשה טוב, הקב"ה לוקח את המעשה הטוב, ובא לפני בית דינו ואומר תעצרו את מידת הדין, מעשה הזה שיש בידי משנה את הגזירות הרעות כמו שמצינו אצל יונה הנביא שהוא בא לנינוה ואמר להם בעוד ארבעים יום הקב"ה יהפוך את נינוה והם חזרו מדרכיהם הרעות ועשו תשובה ומעשים טובים אז אפילו שהדין הי' שנינוה יהפך השתנה הדין ובטלה הגזירה.

וצריך לדעת שכל מה שמבקשים מהצדיקים בקבריהם זה לעורר רחמים במעשים הטובים שאנשים עושים בעולם הזה.

ולכן אנו צריכים לדעת ולזכור כשאדם עושה מעשה וחושב שהוא מרויח בזה. הוא בעצם לא יודע שבהנאה שיש לו לרגע אחת הוא עושה נזק כזה גדול שכל העולם יכול לסבול בגללו ולהפך לפעמים אדם נותן נקודה קטנה בזה שהוא מוותר או שהוא שותק או כל פעולה טובה אפילו שהוא שוכח מזה אבל בזכותו כל העולם מרויח.

כל יום בשעה 9 בערב בדיוק יוצאים מרח' דון יוסף הנשיא 5 לתפילות בשדה מבקשים מכל אחד שיש באפשרותו לקחת חלק בנסיעות הללו

שהשמחה במעונם



הר"ר נחמן שניצר ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר מרדכי כהן ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר יוסף חזן ומשפ' להכנס הבן בעול המצוות
הר"ר מרדכי גולדברג ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר ישראל מאיר ארלנגר ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר יוסף ארלנגר ומשפ' לנישואי הנכדה

ידיד צ"י
משרכת וחברותא
שני 3
טל: 02-5829688
פקס: 02-5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050